

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה

חלק ט חלק 15

ספר הזוהר הקדוש

לתנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

כְּשֶׁהִנֵּךְ מְקַדֵּישׁ דְּקָה בְּלִבְךָ לְלַמּוּד דְּף זִהָר
וּמְצַטְרֵף לְ-250,000 לִזְמַדֵּי הַזֶּהָר הַקְּדוּשׁ
נִחְשָׁב כְּאִלוֹ אֵתָה מְסִיִּים 250,000
פְּעָמִים כֹּל סֵפֶר הַזֶּהָר!!!

עַל כֵּן כָּל אֲדָמוּ"ר, רֹאשׁ יְשִׁיבָה, רַב עִיר,
רַב שְׂכוּנָה, רַב בֵּית מִדְרָשׁ, מְגִיד שְׁעוֹר שֶׁל
דְּף הַיּוֹמִי, מְלַמֵּד, יִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן אֵיזָה נַחַת
רוּחַ הוּא יִכּוֹל לַעֲשׂוֹת לְהַקְבִּ"ה, וְלִהְיֵיל
אֵת עִם יִשְׂרָאֵל מִכָּל הַצְּרוֹת בְּלַמְדוֹ זִהָר
הַקְּדוּשׁ דְּף הַיּוֹמִי דְּקָה אַחַת עִם הַצְּבוֹר.

תְּפִילָּה קִצְרָה לְאוֹמְרָה קֶדָם הַלִּימוּד:

לְשֵׁם יְהוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיהָ, בְּדַחֲלוֹ
וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לִיחְדָּא שֵׁם יו"ד ק"י
בְּנֹא"ו ק"י לְאִקְמָא שְׂכִינְתָּהּ מַעֲפָרָא, וְלַעֲלוֹ
שְׂכִינַת עוֹגָו אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא
טְמִיר וְנִעְלַם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי מִקֹּשֶׁר
עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה לְנִשְׁמַת כָּל הַתְּנַאִים
הַצְּדִיקִים הַקְּתוּבִים בְּזִהָר הַקְּדוּשׁ וּבְרֹאשָׁם
הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּנוֹ, לְמַעַן שְׁמוֹ בְּרַחֲמֵהָ לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיֹצְרָנוּ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּרַחֲמֵי, וּבְהַדְרִין סִפְרָא סִפְרָא הַזֶּהָר,
יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. יְרָאָה אֵל עַבְדֶּיךָ
פְּעִלָּה וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיהֶם.

יְהִי נַעַם אֲדָנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה. [ב' פְּעָמִים], (סוּד ה')

לימודו בכל יום מחוברת זו שבידכם,
וכך תזכו לסיים את כל ספר הזוהר הקדוש
בדקה בלבד

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"

מחברם של
למעלה מאלף ספרים

מפעל הזוהר העולמי

סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים

ha-zohar.net • allzohar.com • ha-zohar.com • ha-zohar.info •
dzss.org • dafzoharyomi.com • dailyzohar.com • unityzohar.com

ט"ו 580454064

גדולי הדור בסקו! תרמו למפעל הזוהר העולמי (ישירות לרפוס) והיו שותפים להצלת עם ישראל
על ידי חלוקת דפי הזוהר היומני ספרים ועלונים חנים טל: 0527651911 - www.ha-zohar.info

עיין שם וכו', ועיין בשעה"ת שהאריך שם מספרים הקדמונים לענין טבילה.

ראוי לבעל תשובה להיות נוהג בעצמו נזיפה

עוד כתב ה"ראשית חכמה", שראוי לבעל תשובה להיות נוהג בעצמו נזיפה לפחות שעה אחת ביום, כמו שמצינו ברוד המלך, עליו השלום, שנאמר: "ודוד היה עולה במעלה הזיתים עולה ובוכה וראש לו חפוי והוא הולך וחזק", ואמר בזוהר: נזיף הוי גרמיה לקבלא עונשא ועמיה הוי רחיק מיניה ד' אמות, זכאה עבדא דהכי פלח למאריה לאשתמודע בחוביה לאתבא מיניה בתיובתא שלימתא.

צריך בעל תשובה להיות שומע חרפתו ואינו משיב

גם צריך לבעל תשובה להיות שומע

שְׁמִשְׁקָר בְּבְרִית קִדְשׁ שְׁחִתּוּמָהּ בְּבִשּׁוֹר הָאָדָם, כְּאֵלּוּ מְשַׁקֵּר בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. מִי שְׁמִשְׁקָר בְּחֻתֵם הַמְּלָךְ, מְשַׁקֵּר בַּמְּלָךְ, וְאִין לוֹ חֵלֶק בְּאֵלֵהּ יִשְׂרָאֵל אִם לֹא בְּכַח תְּשׁוּבָה מִתְּמַדָּת.

ובזכות קדושתן וטירתן של ישראל, בקדושת המקוה ושמירת הברית, נזכה ל"ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב", שבזאת תלוי כל גאולתינו וביאת משיח בן דוד, ואין לך דבר העומד בפני התשובה, ועיקר התיקון הוא בשמירת היסוד בקדושה ובטהרה, כמובא בכתבי האר"י ז"ל, וכמבואר באור צדיקים וזוהר חי (פרשת נח ופי' יחיא) ואין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, ונזכה בקרוב ממש לביאת גוא"צ בב"א.

וע"ז באעה"ח בד"ץ "בקשו צדק" יום הנ"ל הרב שלמה יודא שווייצער אב"ד קהל דרכי גועם

הק' שלום יהודה גראס אבדק"ק האלמין מאיר חיים שילה מו"ץ

שאלות ותשובות בבית דין של מעלה ח"ט

בן כתוב בספר חסידים: ונקיש לזה טבילת הגר, כי כדי שיכנס לקדושה, אם לא טבל לא עשה דבר. כן הענין אל הרשע שיצא לחוץ, כדי שיכנס לקדושה, אחר שמקבל עליו, שלא ישוב עוד אל עוונו - יטבול, ולא יהא כשרץ בידו.

אין טהרה אלא במים

בספר חסד לאברהם נתן טעם לדבר, למה אין טהרה אלא במים, והוא כי הרוח, כמו שכתוב: "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ", ורוח אין בטבעו לכנוס אל המים, וכשנכנס אל המים נשלף ממנו מעט מעט, ולכן אמרו חז"ל: צריך שיהא כל גופו במים, ואם ישאר אפילו ראש שער אחד מגופו, לא נטהר, כי שם נאחזת הטומאה וחוזרת לשרות בגופו, ועל דרך הסוד: המים רומזים לחסד, כי שם סוד טהרה מהפגם, כמו שכתוב: "בחסד ואמת יכופר עוון" - כי מימי חסד נשפעים הם,

מִיָּד - ויחר אף ה' בִּישְׂרָאֵל. רֵאשֵׁי הָעַם שְׂיֹדְעִים וְלֹא מוֹחִים בִּיְדֵיהֶם, וְנִעְנָשִׁים בַּתְּחִלָּה, שְׁכִתּוּב קַח אֶת כָּל רֵאשֵׁי הָעַם וְהוֹקֵעַ אוֹתָם לַה' נֶגֶד הַשָּׁמַיִם. רַבִּי אַבָּא אָמַר, מַה זֶה נֶגֶד הַשָּׁמַיִם? נֶגֶד הַבְּרִית שְׁנִקְרָאת שְׁמֵשׁ, וְעֵלְיָהּ נֶאֱמַר (תהלים פד) כִּי שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן ה' אֱלֹהִים. שְׁמֵשׁ וּמִגֵּן - זוֹ בְרִית קִדְשׁ. מַה שְׁמֵשׁ זֹרֵחַ וּמֵאִיר לְעוֹלָם, אָף כֵּן בְּרִית קִדְשׁ זֹרֵחַ וּמֵאִיר אֶת גּוֹף הָאָדָם. מִגֵּן - מַה מִּגֵּן הוּא כְּדֵי לְהִגֵּן עַל הָאָדָם, אָף כֵּן בְּרִית קִדְשׁ מִגֵּנָה עַל הָאָדָם, וּמִי שְׁשׂוּמֵר אוֹתָהּ, אִין נִזְקָ בְּעוֹלָם שְׂיֹכֵל לְקָרֵב אֵלָיו, וְזֶהוּ נֶגֶד הַשָּׁמַיִם. - רֵאשֵׁי הָעַם יִתְפַּסּוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר בְּחֻטָּא זֶה, אִם יוֹדְעִים וְלֹא מִקְנָאִים לוֹ, מִשּׁוֹם שְׁחֻבָּהּ זוֹ עֲלֵיהֶם לְקַנָּא לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּבְרִית הַזֹּאת, מִי שְׁמַכְנִים קִדְשָׁהּ זוֹ לְרִשׁוֹת אַחֲרָת, עֲלִיו כְּתוּב (שמות כ) לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פָּנָי. לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִי ה' אֱלֹהֶיךָ אֵל קָנָא. וְהַכֵּל קָנָאָה אַחַת. וְלִכּוֹן נְדַחִית שְׁכִינָה מִלְּפָנָיו. מִי

את ה', והעוונות והפשעים מתכפרים, ומבינתך חדל. הגע עצמך, אם יאמרו לך: "תרצה, שיבוא לך הפסד ממון או נפילת בתים?" תשיב: "לא", ואם יאמרו לך: "תרצה לקבל עליך מיתת בנים?" תשיב: "חס ושלום, אלא אתה ה' תשמרם", ואם יאמרו לך: "יככה ה' בשחפת או בקדחת בקרירי או בחמימי?" מיד ירוץ ליבך ותאמר: "רחמנא לצלן!" כן אם יאמרו לך על המיתה ועל הגהינם ועל הגלגולים הרעים, על הכל תשיב: "חס ושלום!" אם כן תאמר לי: במה תתקן בחייך מה שפגמת במידות העליונים ובמעלות הרמות, כפי מחצוב נשמתך מיום היותך על האדמה? והזקן והכסיל רודף אחריך עד החרמה, ומכל עבירה נעשה קטיגור - יורד ומסטיץ, עולה ומקטרטג - לכן זאת העצה היעוצה, שתהיה שמח בלבך בחורפך אם יחרפוך בני אדם, ויהיה בעיניך כאילו אכלת ושבעת, עד כאן לשונו.

דרך של בעלי תשובה להיות שפלים וענוים ביותר

זה לשון ה"ראשית חכמה" פ"ה מהלכות תשובה: דרכן של בעלי תשובה להיות שפלים וענוים ביותר, אם חרפו אותם הכסילים במעשיהם, ואומרים לו: אתמול עשית כך וכך, לא ירגיש, אלא יהיה מהשומעים חרפתם ואינם משיבים, ויהיה שמת, ויהא יודע, שהוא זכות לו, עד כאן דבריו. בסוף דבריו, כי ההכנעה והשפלות נאה לבעלי תשובה, לפי שהחטא בא מגבהות הלב, כמו שכתוב: "ורם לבבך ושכחת וגו'", וצריך בעל תשובה, שישפיל קומתו ורום עיניו וילך שחות, עד כאן לשונו.

חרפתו ואינו משיב, כענין דוד המלך, עליו השלום, וזה לשונו: תא חזי יתיר הוה ליה מה דעביד ליה שמעי בן גרא מכל עקתיך דהוה ליה עד האי יומא ולא אתיב דוד מלה לקבלא דהכי הוה יאית ליה ובדא אתכפרו חוביה וכו', והאי דעביד ליה שמעי בן גרא למיתיב בתיובתא שלימתא ותביר ליה בתבירא סגיא ואושיד דמעין סגיא מגו לבא קמי קודשא בריך הוא, וע"ד אמר: "כי ה' אמר לו קלל", דהא מאתר עילאה נחתי לי מילה, עד כאן לשונו.

הרי מבואר שאותו המחרפו הוא שליח מלמעלה לחרפו, וצריך לקבל עליו את הדין בסבר פנים יפות, כי הנה דוד לא היו בו אותו החרופים, שאמר לו שמעי בן גרא, ואף על פי כן שתק, מכל שכן מי שחטא והרבה לפשוע, שאפשר שיש בו כל מה שאמרו עליו, ובפרט נגד מה שפגם בעולם העליון.

המעלה בכל התשובות למרק החטאים והזדונות והפשעים, הוא סבילות העלבונים והחרופים והגדופים

בספר "קול בוכים" על הפסוק: "יתן למכהו לחי ישבע בחרפה", זה לשונו: בשם מהר"ם קורדוויירא, שהיה אומר, שהמעלה בכל התשובות למרק החטאים והזדונות והפשעים, הוא סבילות העלבונים והחרופים והגדופים, והוא מעולה יותר מכל מלקיות וסגופי תענית שבעולם, כי אם יסגף עצמו לבד יחליש כח ויבטל מדברי תורה, למאן דלא אפשר ליה, ונקרא "חוטא", וכן במלקיות וכיוצא בו, אמנם במדה זו תאכל ותשתה ותעבוד

תשובה, לגרש את כח הטומאה מפנימיותו ומחיצוניותו, כנזכר בפרקים הקודמים ב'. ובו יתבאר שעסק התורה לשמה פועל כמו התענית והסגופים, דהיינו - אחר שקיים ב' דברים העיקריים הנזכרים ג. ומדובר דווקא בתלמיד חכם, שאם יתענה יתש כוחו ויבא לבטל מלימודו, אבל מי שיודע בנפשו, שאם יתענה לא יבטל מלימודו חייב להתענות.

התענית והסגופין הם להתיר הזוהמא הנשאר בו בבית ובחוץ

ואחר שבארנו ב' דברים עיקריים אל התשובה: לגרש כח הטומאה מפנימיותו ומחיצוניותו, צריכים אנו לבארם לאיזה ענין הם התענית והסגופין השייכים לכל עוון, כמו שכתב הרוקח ובכתבי האר"י זלה"ה, והמה מסודרים בפרקים שלפנינו, ונצטוונו עליהם בדברי נביאים, כמו שכתוב: "ושובו עדי בצום ובכי ומספד", והם להתיר הזוהמא הנשאר בו בבית ובחוץ, כמו שאמרו המקובלים, שכל דבר רוחני הן מהקדושה הן מהטומאה, אף על פי שמסתלק, נשאר ממנו רושם ונצוץ במקום שהיה, ועל ידי התענית יסתלק אותם רשומים, שנשארו בפנימיות, כמו שאמר השל"ה בשם ר"מ דיליאין, שהזוהמא שבתוך האדם היא נהנית מאכילה ושתייה, ועל ידי התענית מגרש אותה, כמו שאמר במדרש, כשיצאו בני ישראל ממצרים, היה אותו מנוול ביניהם ונשאר במעשיהם. אמר ר' אבא לא בעי קודשא בריך הוא למיהב נהמא קדישא לישראל עד דאפיק זוהמא מנהון ובמה בתעניתא הה"ד, "ויענך וירעיבך" וגו', להורות כי בתחילה הרבה להם תענית, כי

צריך בעל תשובה לשבור תאות ליבו ולהיות מופרש מהתענוגים

גם צריך בעל תשובה לשבור תאות ליבו ולהיות מופרש מהתענוגים, ויקדש עצמו במותר לו, ולא יאכל רק לשובע נפשו וקיום גופו, כמו שכתוב: "פן אשבע ואמרת מי ה'", וכן "ורם לבבך ושכחת".

כתב עוד: זה הכלל, שצריך בעל תשובה להיות לעולם ירא וחרד מהדין, וצריך לקיים אפילו בשבתות וימים טובים "שוב יום אחד לפני מיתתך", ולא יהא נמשך מאוד אחר תענוגין, כדי שלא יחזור לסורו, ויהיה ככלב שב על קיאו וכסיל שונה באולתו, כמו שארע לכמה שחזור לסורם, מחמת רוב האכילה ושתייה, רק יהיה הכל במישור ובמשפט.

צריך בעל תשובה שישב גם אחרים לעבודת הבורא יתברך

כתב בספר "ברית אברהם", וזה לשונו: צריך בעל תשובה שישב גם אחרים לעבודת הבורא יתברך, כמו שאמר: "אלמדה פושעים דרכיך וחטאים אליך ישובו", ונאמר: "התקששו וקשו" - קשוט עצמך ואחר כך קשוט אחרים, וקל וחומר שלא יחניף ויאמר לרע טוב, ותרחיק עצמך מיושבי קרנות - המדברים שיחות חולין ודברים בטלים, וירחיק מכל דבר שקר ומכל צד ליצנות ומאבק לשון הרע וכו'.

פרק י'

בו יבואר לאיזה ענין הם תעניתים והסגופים השייכים לכל עוון: א. כמו שאמר הרוקח וכתבי האר"י זלה"ה, מאחר שקיים דברים העיקריים של